

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoK/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	4123235082
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4123235082.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom O., zast. Advokátska kancelária Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Pribinova 9, Nové Zámky, IČO: 36 813 401, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. č. k. 28Odi/2/2023-86, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoKR/45/2024-147 zo dňa 30. októbra 2025, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a .
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 28Odi/2/2023-86 zo dňa 15.02.2024 rozhodol výrokom I. tak, že zrušil oddĺženie dlžníka A., narodené dňa XX.XX.XXXX, bytom O., ktorá bola oddĺžená uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 27Ods/2/2021-71 zo dňa 12.11.2021, pre nepoctivý zámer. Výrokom II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca sa žalobou zo dňa 08.06.2023 domáhal, aby súd zrušil oddĺženie žalovanej, ktorým žalovanú zbavil všetkých dlhov, ktoré mohli byť uspokojené len splátkovým kalendárom a tiež dlhov, ktoré boli vylúčené z uspokojenia, o ktorom oddĺžení rozhodol Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 12.11.2021 pod sp. zn. 27OdS/2/2021. Žalobca v žalobe poukázal na to, že okresný súd v uvedenom rozhodnutí určil splátkový kalendár a uložil žalovanej ako dlžníkovi v lehotách podľa § 168 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“) zaplatiť každému nezabezpečenému veriteľovi na uspokojenie jeho pohľadávky podľa § 166a ZKR kvótu 63,36 % z tejto pohľadávky. Uviedol, že v upomínacom konaní si uplatnil voči žalovanej nárok z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 335849 a Okresný súd Banská Bystrica jeho žalobe vyhovel a platobným rozkazom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.943,54 eura s príslušenstvom. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.04.2021 a

predmetná pohľadávka žalobcu bola v určenom splátkovom kalendári zahrnutá vo výške istiny 2.943,54 eura a vo výške príslušenstva 337,94 eura. Žalovaná však po určení splátkového kalendára nevykonala úhradu ani jednej splátky. Žalobca navrhoval zohľadniť aj skúsenosti žalovanej s podnikaním, keďže podnikala pod obchodným menom A. Z. - HUMANOID ROBOTICS INNOVATION CONSULTING, s miestom podnikania Kolárovo, Mierová č. 1836/51, IČO: 47 510 048. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zastával názor, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer v zmysle § 166g ods. 2 písm. i) ZKR.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 27 OdS/2/2021-45 zo dňa 31.03.2021 bola žalovanej poskytnutá ochrana pred veriteľmi a bol jej ustanovený správca: Ing. Maria Budniková, so sídlom kancelárie Mariánska 6, Nitra. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2021. Okresný súd Nitra uznesením č. k. 27OdS/2/2021-71 zo dňa 12.11.2021 určil splátkový kalendár tak, že uložil žalovanej ako dlžníkovi v lehotách podľa § 168 ZKR zaplatiť každému nezabezpečenému veriteľovi kvótu 63,36 % z tejto pohľadávky. Súd oddĺžil žalovanú ako dlžníka tak, že ju zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojená len splátkovým kalendárom rozsahu, v akom nebudú uspokojené splátkovým kalendárom a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2021. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 12.08.2023 k žalobe na zrušenie oddĺženia túto označila za nedôvodnú argumentujúc tým, že urobila všetko potrebné na plnenie záväzkov podľa splátkového kalendára, a že bol to práve žalobca, ktorý jej to neumožnil, nakoľko jej neoznámil platobné údaje, hoci ho o to požiadala doporučeným listom v decembri 2022 a potom v mesiaci január, aj osobne v pobočke banky. Žalovaná poukazovala na to, že mala od žalobcu aj hypotekárny úver na dom, v ktorom s rodinou býva, a napriek tomu vo veci splátkového kalendára sa s ňou žalobca žiadnym spôsobom nekontaktoval. Takýto postup zo strany žalobcu označila za nekalú taktiku s cieľom dostať ju späť do zadlženosti. Listom zo dňa 28.11.2023 žalovaná oznámila súdu prvej inštancie, že dňa 15.11.2023 vykonala platbu vo výške 624 eura v prospech účtu žalobcu. Žalobca súdu prvej inštancie predložil list zo dňa 14.12.2021 s oznámením platobných údajov žalovanej a podaním zo dňa 05.12.2023 potvrdil vykonané úhrady zo strany žalovanej, a to vo výške 624 eura dňa 15.11.2023 a vo výške 208 eura dňa 23.11.2023, pričom na podanej žalobe zotrval.

4. Súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 166 ods. 1, § 166e ods. 1 a 2, § 166f ods. 1, 2 a 4, § 166g ods. 1, 2, 3 a 5, § 168f ods. 2, 3 a 4 a § 171d zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR). Po konštatovaní, že žalobca bol veriteľom pohľadávky tvoriacej súčasť splátkového kalendára určeného žalovanej ako dlžníkovi a podal žalobu na súd v zákonnej šesťročnej lehote a po preskúmaní naplnenia kritérií pre určenie nepoctivého zámeru dospel k záveru, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno a svoj poctivý zámer pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 ZKR nepreukázala. Uviedol, že dôvody prezentované žalovanou, pre ktoré včas neplnila súdom určený splátkový kalendár, neboli z jej strany žiadnym spôsobom preukázané. Žalovaná nepreukázala vážny dôvod, pre ktorý nemohla riadne a včas plniť súdom určený splátkový kalendár. Súd prvej inštancie zohľadnil aj skutočnosť, že žalovaná ako dlžník v čase oddľžovacieho konania, a aj po ňom mala skúsenosti s podnikaním, preto jej argumentáciu a dôvodoch neplnenia splátkového kalendára hodnotil prísnejšie. Okrem toho, tvrdenia žalovanej, že nemala vedomosť o číslach účtu, na ktorý mala plniť splátky v zmysle splátkového kalendára, žalobca vyvrátil predložením listu zo dňa 14.12.2021 adresovaného žalovanej, v ktorom jej oznámil platobné údaje, na ktoré mala žalovaná vykonávať úhradu jednotlivých splátok. Uvedený list bol zaslaný žalovanej doporučenou poštou. Zo služby „sledovanie zásielok“ nepochybne vyplynulo, že predmetný list bol žalovanej doručený dňa 21.12.2021. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalovaná nemala poctivý zámer a zrušil jej oddĺženie pre nepoctivý zámer. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4CoKR/45/2024-147 zo dňa 30.10.2025 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

6. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia. Konštatoval, že žalovaná v odvolaní neargumentovala žiadnymi takými skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by boli spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci. V preskúmvanej veci bolo nesporné, že žalobca oznámil žalovanej v doporučenom liste, ktorý sa dostal dňa 21.12.2021 do jej dispozičnej sféry, platobné údaje, na ktoré mala žalovaná vykonávať úhradu jednotlivých splátok. Tiež bolo nesporné, že žalovaná neuhradila žalobcovi ani jednu splátku podľa určeného splátkového kalendára. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil obranu žalovanej spočívajúcu v tvrdení, že nevie uviesť, z akého dôvodu sa reálne o tejto zásielke nedozvedela, ako irelevantnú, ktorá nemôže byť na ťarchu žalobcu.

7. Na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie doplnil, že účelom inštitútu oddĺženia v žiadnom prípade nie je, a ani nemôže byť nedôvodná ochrana dlžníka pred jeho veriteľmi. Zákonodarcia dlžníkovi týmto inštitútom neposkytuje možnosť zbaviť sa dlhov na úkor veriteľov. Naopak, účelom oddĺženia je dosiahnutie maximálnej nožnej ochrany práv dlžníka na „slušný život“ a práva veriteľov na úhradu ich pohľadávok za situácie, keď dlžník pre mimoriadne nepriaznivú životnú a finančnú situáciu nie je schopný splácať svoje dlhy (spravidla voči viacerým veriteľom) a táto situácia má priamy a negatívny dopad na jeho osobný život, prípadne život jeho rodiny, ako aj na zabezpečovanie základných životných potrieb pre seba, prípadne svoju rodinu (osoby odkázané na jeho výživu a starostlivosť). Výlučne za týmto účelom zákon dlžníkovi umožňuje odpustenie zvyšku dlhov, ktoré nebude možné uspokojiť z jeho majetku. Dlžníkovi však z ust. § 166g ZKR od počiatku vyplýva povinnosť ctiť si zásadu „pacta sunt servanda“ (dohody/dlhy sa majú plniť), čo znamená povinnosť vynaložiť úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie tieto očakávania sledované ex post kontrolou v žalobe o zrušenie oddĺženia naplnil. Dostatočne zodpovedal na podstatné otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci a v dôvodoch rozhodnutia jasne formuloval podstatné úvahy, na ktorých spočíva právne záväzný výrok rozhodnutia. Zdôvodnil, v čom spočíval nepoctivý zámer žalovanej a v čom jej konanie naplnilo znaky nepoctivého zámeru tým, že nevynaložila dostatočnú úprimnú snahu riešiť svoj dlh vo vzťahu k žalobcovi v medziach svojich možností a schopností. Uviedol, že bez významu nie je ani skutočnosť, že žalovaná získala živnostenské oprávnenie a podľa jej vyjadrení je od septembra 2020 zamestnaná na Univerzite J. Seyelyho ako vedúca katedry ekonomiky. Argument žalovanej, že postup zo strany žalobcu (banky) predstavuje nekalú taktiku s cieľom dostať ju späť do zadĺženia, uviesť ju do stavu neschopnosti splácať hypotekárny úver a tak získať jej nehnuteľnosť, odvolací súd vyhodnotil ako zavádzajúci a ničím nepodložený.

9. Odvolací súd poukázal tiež na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej právo patrí bdelým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, neodkladajú svoje rozhodnutia, týkajúce sa uplatnenia práv na poslednú chvíľu, svoje procesné úkony pripravujú s dostatočným časovým predstihom, nespoliehajú sa na náhodu, predvídajú aj možnosti vzniku komplikovaných situácií sťažujúcich výkon práv a ich uplatnenie v stanovených lehotách (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/248/2006). V súvislosti s odôvodnením svojho rozhodnutia akcentoval, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/145/2011 zo dňa 16.11.2011). Výrok o nepríznani náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi odôvodnil tým, že hoci v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP by žalobcovi ako úspešnej strane sporu náhrada trov odvolacieho konania patrila, v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

10. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote dovolanie z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. b) a § 420 písm. f) a CSP, keď v prvom rade mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a že, súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovanie jej

patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a priznal jej proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Zároveň v zmysle § 444 CSP podala aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

11. Žalovaná (ďalej aj ako dovolateľka) sa v rámci uplatneného dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP) domáhala zodpovedania otázky: „Či môže byť záver o nepoctivom zámere dlžníka založený výlučne na formálnom naplnení niektorého zo znakov skutkovej podstaty nepoctivého zámeru uvedených v § 166g ods. 2 ZKR bez toho, aby bolo zohľadnené celkové správanie dlžníka vo vzájomných súvislostiach pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní.“

12. Dovolateľka argumentovala nesprávnosťou postupu konajúcich súdov pri posudzovaní nepoctivého zámeru, keď tie vychádzali len zo zistenia, že žalobcovi nezaplatila ani jednu splátku podľa určeného splátkového kalendára, hoci žalobca jej platobné údaje na úhradu splátok preukázane doručil. Vyjadrila presvedčenie, že súdy oboch inštancií pochybili, keď neprihliadali na to, že sama, bez akejkoľvek výzvy zo strany žalobcu, kontaktovala ho listom zo dňa 03.12.2022, aby jej platobné údaje oznámil. Potom, keď platobné údaje na úhradu zistila, už v čase podania žaloby, pristúpila k splácaniu splátok a tieto do dnešného dňa riadne a včas spláca. Taktiež poukázala na to, že konajúce súdy nehodnotili, či za situácie, že odpoveď od žalobcu jej doručená nebola, je možné konštatovať, že svoju povinnosť neplnila bez vážneho dôvodu, teda či dôvod nedoručenia zásielky nie je dostatočne vážnym dôvodom, i keď je pravdou, túto negatívnu právnu skutočnosť (nedoručenie zásielky) nemala ako preukázať.

13. Ďalej namietala, že ani jeden z konajúcich súdov sa dôsledne nezaoberal jej argumentáciou o nutnosti zohľadniť jej správanie komplexne. Uviedla, že pokiaľ by nemala záujem svoje záväzky plniť, tak by žalobcu sama od seba nekontaktovala a nenavštívila priamo v jeho pobočke za účelom vyžiadania si platobných údajov. Podľa nej mali konajúce súdy prihliadať najmä na skutočnosť, že ostatné splátky plnila, keďže konkrétne od žalobcu čerpá hypotekárny úver so zriadeným záložným právom k nehnuteľnosti, v ktorej býva, a teda neplnenie záväzku by malo pre ňu najzávažnejšie následky. Konajúce súdy sa však podľa jej názoru uvedeným nezaoberali a na jej argumentáciu neprihliadali. V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 570/2016 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/18/2022 zo dňa 31.03.2023.

14. Vyjadrila presvedčenie, že nepoctivý zámer dlžníka nemôže byť založený výlučne na formálnom naplnení znakov skutkovej podstaty nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. i) ZKR bez toho, aby súd náležite posúdil vážnosť dôvodu neplnenia splátkového kalendára a zároveň bez komplexného zhodnotenia celkového správania dlžníka. V opačnom prípade by išlo o neprijateľný formalizmus, ktorý je nielen v rozpore so zmyslom a účelom ustanovení § 166f a § 166g ZKR, ale aj s požiadavkou individuálneho posudzovania poctivosti zámeru dlžníka v každej konkrétnej veci.

15. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP dovolateľka vyvodzovala z toho, že súd prvej inštancie sa s jej podstatnými skutkovými a právnymi argumentmi riadne nevysporiadal. Z jeho rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom hodnotil jej tvrdenia týkajúce sa dôvodu nesplnenia splátkového kalendára a prečo tento dôvod nepovažoval za vážny dôvod v zmysle § 166g ods. 2 písm. i) ZKR. K jej tvrdeniam o faktickom nedoručení platobných údajov sa náležite nevyjadril, nevyhodnotil možnosť pochybenia tretej osoby a neuviedol, z akých úvah vychádzal pri závere, že tieto okolnosti nie sú právne relevantné pre posúdenie poctivosti zámeru žalovanej. Taktiež namietala, že absentuje úvaha súdu prvej inštancie o jej prístupe k riešeniu situácie, úvaha o správaní žalobcu a jeho pasívite po vzniku omeškania, ako aj o skutočnosti, že dlžnú sumu počas konania uhradila.

16. Dovolateľka odvolaciemu súdu vytkla, že sa obmedzil len na všeobecné konštatovania o rozsahu povinnosti všeobecných súdov zodpovedať otázky nastolené stranami sporu, avšak s jej odvolacími námietkami sa vecne nevysporiadal. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nie je zrejmé, prečo nepovažoval jej argumenty za podstatné a ani to, akým spôsobom preskúmal správnosť právnych a skutkových záverov súdu prvej inštancie. Dovolateľka uviedla, že odvolací súd jej týmto postupom odňal právo na riadny

prieskum skutkových a právnych otázok v dvoch inštanciách všeobecného súdnictva. Rozhodnutia súdov oboch inšancií označila za nepreskúmateľné, lebo z nich nie je možné zistiť, akými úvahami sa riadili pri posudzovaní rozhodujúcich skutkových a právnych otázok a prečo nepovažovali jej argumentáciu za relevantnú pre posúdenie existencie nepoctivého zámeru. Takýto nedostatok odôvodnenia predstavuje zmätočnosť konania, ktorá mala za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces.

17. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej uviedol, že dovolanie je neopodstatnené, nedôvodné a argumenty žalovanej v ňom sú bez opory v právnom a skutkovom stave veci. K tvrdeniu žalovanej, že prejavila snahu o úhradu pohľadávky v hotovosti na pobočke žalobcu po určení splátkového kalendára, a že práve žalobca jej túto úhradu nechcel umožniť a odkázal ju na úhradu prostredníctvom pošty, žalobca uviedol, že pokiaľ by sa žalovaná dostavila na pobočku žalobcu, tak by jej žalobca umožnil zrealizovať vklad v hotovosti priamo vo svojej pobočke. Okrem toho, žalovaná tvrdenie o odmietnutí zrealizovania hotovostnej platby priamo v pobočke žalobcu vôbec nepreukázala. K námietke žalovanej, že poštová zásielka s platobnými údajmi sa do jej dispozičnej sféry nedostala a na základe toho nevedela žalovaná vykonať úhradu splátok, uviedol, že o účte, na ktorý mala žalovaná zasielať úhrady za splátky, mala žalovaná vedomosť, pretože išlo o účet, ktorý mala uvedený aj v návrhu na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 39Up/334/2021. List, ktorý obsahoval platobné údaje bol žalovanej doručený dňa 21.12.2021, čo bolo v konaní aj riadne preukázané. Je teda zrejmé, že hoci žalovanej bola poštová zásielka preukázateľne doručená, nerealizovala úhradu splátok v zmysle určeného splátkového kalendára. Žalobca zdôraznil, že žalovaná do podania žaloby nevykonala úhradu ani jednej splátky a že práve ona bola tou pasívnou osobou v danom vzťahu a o úhradu predmetnej pohľadávky nejavila záujem.

18. Žalobca ďalej uviedol, že hypotekárny úver, ktorým má žalovaná zaťaženú nehnuteľnosť, nie je dotknutý oddĺžením a nie je predmetom tohto konania, takže absolútne nesúvisí s pohľadávkou, ktorá bola oddĺžením dotknutá. Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 570/2016, na ktorý žalovaná odkazuje, nie je na prejednávany prípad aplikovateľný, pretože sa netýka právnej úpravy oddĺženia fyzických osôb splátkovým kalendárom, ktorá bola účinná až od 01.03.2017. Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 5Obdo/18/2022, najvyšší súd v ňom konštatoval, že poctivý zámer nemá byť posudzovaný mechanicky, ale s individuálnym prístupom a má byť vedený pomocnými kritériami prísnejšieho alebo miernejšieho posudzovania. V predmetnej veci konajúce súdy v zmysle uvedeného postupovali, nerozhodli mechanicky, ale riadili sa pomocnými kritériami úvah a s ohľadom na žalovanú ako dlžníka a jej životné skúsenosti prihliadali prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka. Súd prvej inštalácie riadne vykonal všetky dôkazy v konaní, zhodnotil skutkový stav, posúdil ne/poctivý zámer žalovanej komplexne, zohľadnil jej životné skúsenosti a osobné pomery a prejednávajúcu vec posudzoval s individuálnym prístupom - aj s prihliadnutím na predchádzajúcu podnikateľskú činnosť žalovanej a jej súčasné pracovné zaradenie.

19. Podľa názoru žalobcu nie sú naplnené dovolacie dôvody vymedzené žalovanou, pretože napadnuté rozhodnutie spĺňa zákonné požiadavky na riadne a preskúmateľné odôvodnenie a žalovanou formulovaná, podľa nej doposiaľ neriešená právna otázka nezodpovedá kritériám uvedeným v § 421 ods.1 písm. b) CSP, a to jej vymedzením jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

20. Žalovaná v replike k vyjadreniu žalobcu zotrvala na dovolacích námietkach a dôvodoch prezentovaných v podanom dovolaní.

21. Posúdením návrhu dovolateľky o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, najvyšší súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre vyhovieť návrhu v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup z ústavnoprávneho hľadiska považuje za udržiateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m. m. IV. ÚS 158/2022, IV. ÚS 442/2022).

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v dovolacom

konaní v súlade so zákonom, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť.

23. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

24. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

K prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP

25. V posudzovanom prípade dovolateľka procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP vzhľadla v nepreskúmateľnosti rozhodnutí súdov oboch inštancií pre nedostatok ich odôvodnenia. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietala, že súd prvej inštancie sa riadne nevysporiadal s jej podstatnými skutkovými a právnymi argumentmi. Nevysvetlil, akým spôsobom hodnotil jej tvrdenia o dôvode neplnenia splátkového kalendára v kontexte s jej námietkami o faktickom nedoručení platobných údajov, nevyhodnotil možnosť pochybenia zo strany tretej osoby a v jeho rozhodnutí tiež absentuje vyhodnotenie komplexného prístupu dovolateľky k plneniu povinností, pasivity žalovaného a napokon aj skutočnosti, že dovolateľka dlžnú sumu počas konania uhradila. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd v rámci prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie nezodpovedal nastolené odvolacie otázky; naopak, bez ďalšieho osvojil jeho skutkové a právne závery, čím jej fakticky odňal právo na riadny prieskum správnosti skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie v odvolacom konaní.

26. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP sú: a) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva a b) zásah súdu do práva na spravodlivý proces.

27. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany sporu také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, teda s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

28. V preskúmvanej veci odvolací súd svojím rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP. Upriamil pozornosť na nespornosť skutkových zistení v prvoinštančnom konaní, že žalovaná ako dlžníka mala plniť splátkový kalendár v zmysle § 168f ods. 2 ZKR po tom, čo bolo uznesenie Okresného súdu Nitra o jej oddĺžení a určení splátkového kalendára zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 24.11.2021, že žalobca žalovanej zaslal list zo dňa 14.12.2021,

ktorým jej oznámil platobné údaje za účelom úhrady splátok, že predmetný list bol žalovanej doporučené doručený prostredníctvom Slovenskej pošty dňa 21.12.2021 a že táto zásielka sa nepochybne dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Nebolo sporné, že žalovaná do podania žaloby žalobcovi neuhradila ani jednu splátku podľa splátkového kalendára, čo odôvodňovala len tým, že k listu žalobcu zo dňa 14.12.2021 sa z dôvodov pre ňu neznámych nedostala, preto nevedela, na aký účet má žalobcovi poukazovať splátky. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil obranu žalovanej vo vzťahu k dôvodom neplnenia splátok ako irelevantnú dôvodiť tým, že taká obrana - navyše vyvrátená dôkazmi žalobcu, nemôže byť na ťarchu žalobcu (bod 15. odôvodnenia), a to najmä za situácie, že žalovaná získala živnostenské oprávnenie, teda mala skúsenosti s podnikaním, pričom od septembra 2020 je zamestnaná na univerzite ako vedúca katedry ekonomiky a práve preto bolo potrebné prísnejšie hodnotiť dôvody neplnenia splátkového kalendára zo strany žalovanej. Poukázal na účel inštitútu oddĺženia (bod 16., 17. odôvodnenia) a s prihliadnutím na závery formulované v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 570/2016, podľa ktorých „hlavnou úlohou konajúceho súdu je spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka - fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov.“ skonštatoval splnenie tejto povinnosti zo strany súdu prvej inštancie pri posúdení opodstatnenosti žaloby o zrušenie oddĺženia. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie riadne odôvodnil, v čom konanie žalovanej naplnilo znaky nepoctivého zámeru, prečo nebolo možné akceptovať jej tvrdenie, že list žalobcu zo dňa 14.12.2021 s oznámením platobných údajov reálne nedostala z dôvodov pre ňu neznámych. Zdôraznil, že účelom inštitútu oddĺženia nemôže byť nedôvodná ochrana dlžníka pred jeho veriteľmi; naopak, účelom oddĺženia je dosiahnutie maximálnej možnej ochrany práv dlžníka na slušný život a práva veriteľov na úhradu ich pohľadávok za situácie, keď dlžník pre mimoriadne nepriaznivú životnú a finančnú situáciu nie je schopný splácať svoje dlhy. Doplnil, že dlžníkovi z ustanovenia § 166g ZKR od počiatku vyplýva povinnosť ctiť si zásadu „pacta sunt servanda“ (dohody/dlhy sa majú plniť), čo znamená povinnosť vynaložiť úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností poukázal tiež na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, v zmysle ktorej právo patrí bdelým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv.

29. Po preskúmaní veci dovolací súd uvádza, že nezistil žiadnu tzv. vadu zmätočnosti (závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu), spočívajúcu v tom, že by odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP alebo práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

30. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po použití a výklade relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

31. Dovolací súd poukazuje v preskúmvanej veci predovšetkým na skutočnosť, že odvolací súd sa vo svojom potvrdzujúcom rozsudku stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09.). Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, opierajúce sa v podstatnej časti o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdnych rozhodnutí.

32. Už súd prvej inštancie vo svojom rozsudku podrobne uviedol skutkovú, i právnu argumentáciu a odvolací súd sa v potvrdzujúcom rozhodnutí jednoznačne stotožnil s jeho závermi a na tieto odkázal. V odôvodnení svojho rozhodnutia (v bodoch 14 až 21) vysvetlil, prečo nebolo možné akceptovať argumentáciu žalovanej o jej snahe riešiť svoj dlh voči žalobcovi a riadne splácať. Dovolací súd pripomína, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu (2Obdo/64/2021).

K posudzovaniu prípustnosti dovolania pri uplatnení námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba pristupovať individuálne, s prihliadnutím na konkrétnu rozhodovanú vec. Namiesto je tak reštriktívny prístup a rovnako platí, že nie je možné posudzovať odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu izolovane, ale v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže obidve rozhodnutia tvoria jeden celok (3Obdo/4/2021).

33. Dovolací súd nesúhlasí s tvrdením dovolateľky, že odvolací súd sa s jej relevantnými odvolacími námietkami nevysporiadal. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že odvolací súd k rozhodujúcim (kľúčovým) odvolacím námietkam žalovanej uviedol svoju argumentáciu v súlade so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie a vyplývajúcim z obsahu spisu. Dovolací súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Podľa názoru dovolacieho súdu v posudzovanej veci odvolací súd dostatočne a vyčerpávajúco vysvetlil dôvody, pre ktoré sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, že žalovaná ako osoba s podnikateľskými skúsenosťami, pôsobiaci ako vedúca katedry ekonomiky, bez preukázania akéhokoľvek dôvodu riadne a včas neplnila súdom určený splátkový kalendár a s jeho právnym záverom o naplnení dôvodov na zrušenie oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer v zmysle § 166g ods. 2 písm. i) ZKR.

34. V posudzovanom prípade je dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany sporu domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov konajúce súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posúdil odvolací súd aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

35. Dovolací súd v predmetnej veci nezistil žiadnu vadu zmätočnosti, resp. taký procesný postup súdov nižšej inštancie, ktorého následkom by bolo také porušenie procesného práva žalovanej, ktoré by v dôsledku svojej intenzity znamenalo porušenie jej práva na spravodlivý proces. Dospel preto k záveru, že nie je daná procesná prípustnosť dovolania žalovanej podľa § 420 písm. f) CSP.

K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

36. Dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala z ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Touto právnou otázkou je otázka, „či môže byť záver o nepoctivom zámere dlžníka založený výlučne na formálnom naplnení niektorého zo znakov skutkovej podstaty nepoctivého zámeru uvedených v § 166g ods. 2 ZKR bez toho, aby bolo zohľadnené celkové správanie dlžníka vo vzájomných súvislostiach pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní.“

37. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 CSP platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

38. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa opiera o § 421 ods. 1 písm. b) CSP, by mal dovolateľ vymedziť

relevantnú právnu otázku, ktorá je pre konanie kľúčová, a ktorá doposiaľ nebola predmetom posúdenia zo strany dovolacieho súdu a uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená (3Cdo/146/2017). Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí mať charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o právnu otázku, nie o otázku skutkovú.

39. Riešenie skutkovej otázky (*quaestio facti*) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť, či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho, riešenie právnej otázky (*quaestio iuris*) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie právnej normy na posudzovaný prípad (3 Cdo/ 218/2017, 4 Cdo/ 7/2018, 3 Cdo 27/ 2019).

40. Dovolateľka v rámci dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP vytýkala súdom oboch inštancií, že pri rozhodovaní o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer nezohľadnili skutočnosť, že ona sama iniciatívne požiadala žalobcu listom zo dňa 03.12.2021 o oznámenie platobných údajov a okamžite po ich zistení (hoci po podaní žaloby) pristúpila k splácaniu splátok a riadne ich plní, a tiež nehodnotili, či možno konštatovať, že svoju povinnosť neplnila bez vážneho dôvodu aj za situácie, keď tvrdí, že odpoveď od žalobcu jej nebola doručená, hoci je pravdou, že túto negatívnu skutočnosť nemala ako preukázať. K okolnosti formálneho vykázania doručenia oznámenia platobných údajov a možného pochybenia zo strany doručujúceho subjektu mali konajúce súdy venovať náležitú pozornosť predovšetkým s prihliadnutím na vážne následky následného súdneho rozhodnutia o zrušení jej oddĺženia. Namietala, že konajúce súdy sa riadne nezaoberali pasivitou zo strany žalobcu, ktorý ju nekontaktoval v súvislosti s omeškaním platieb a ani s jej argumentáciou, že jej správanie bolo potrebné posúdiť komplexne, a nie ho hodnotiť mechanicky a formálne, lebo zo žiadnych okolností nevyplyvalo, že by sa chcela vyhnúť úhrade svojich záväzkov, ale išlo len o ojedinelé porušenie povinností z jej strany.

41. Podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľka námietku o nesprávnom právnom posúdení veci zakladá na svojich vlastných skutkových záveroch, ktoré však nekorešpondujú, resp. sú v rozpore so skutkovým stavom v konaní ustáleným oboma súdmi nižších inštancií. V skutočnosti teda spochybňuje skutkové zistenia súdov oboch inštancií, avšak také odôvodnenie ňou prezentovaných tzv. dovolacích dôvodov nezodpovedá zákonnej úprave v zmysle § 432 CSP. Ak je prípustnosť dovolania vyvodzovaná z § 421 CSP, je dovolateľka povinná namietat, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci a takto uplatnený dovolací dôvod vymedziť tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré považuje za nesprávne a v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dovolateľka ale v danom prípade kombinuje námietky týkajúce sa skutkových zistení súdov oboch inštancií s námietkami nedostatočného vysporiadania sa s jej argumentáciou, avšak nie je zjavné, akú právnu otázku by mal dovolací súd riešiť.

42. Dovolateľka svoje dovolanie v podstate koncipovala ako ďalšie odvolanie, keď vo vzťahu k ňou tvrdenému nesprávnomu právnomu posúdeniu veci uplatňovala tie isté námietky ako v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie (s ktorými námietkami sa odvolací súd zaoberal a vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal), teda v zásade požadovala opätovné prehodnotenie jej tvrdenia o tom, že i napriek formálnemu preukázaniu doručenia platobných údajov zo strany žalobcu, tieto sa fakticky do jej dispozície nedostali, preto žalobcovi nemohla plniť splátky v zmysle splátkového kalendára. V

nadväznosti na posúdenie naplnenia predpokladov v zmysle § 166g ods. 2 písm. i) ZKR sa domáhala akceptovania argumentácie, že poctivý zámer mala.

43. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Z ust. § 166g ods. 2 písm. i) ZKR vyplýva, že dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár. Citovaná právna norma teda limituje neplnenie splátkového kalendára existenciou vážnych dôvodov a ďalej v odseku 3 stanovuje povinnosť súdu prihliadať prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer dlžníka, ktorý v minulosti mal, alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií nepochybne vyplýva, že predmetnú normu na zistený skutkový stav správne aplikovali a aj interpretovali, a to v zhode s právnymi závermi o spôsobe posudzovania poctivého zámeru dlžníka formulovanými v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/18/2022, na ktoré poukázala žalovaná vo svojom dovolaní.

44. Je zrejmé, že žalovaná v danom prípade vo väzbe na § 421 ods. 1 písm. b) CSP síce argumentuje nesprávnym právnym posúdením, avšak len v tom zmysle, že ak by odvolací súd vyšiel zo správne zisteného skutkového stavu (teda ak by v zásade akceptoval jej tvrdenie o tom, že iné svoje záväzky plnila a čo sa týka žalobcu, nevedela, na aký účet mu má posielat' splátky v zmysle splátkového kalendára a že sám žalobca bol ohľadne plnenia splátkového kalendára pasívny), musel by dospieť k odlišnému právnemu posúdeniu otázky jej poctivého zámeru ako dlžníka, a teda k záveru, že žaloba o zrušenie oddĺženia je nedôvodná.

45. Vzhľadom na to, že tieto dovolateľkou namietnuté okolnosti boli skutkové, a nie je právne, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovanej nie je prípustné ani podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

46. Dovolací súd preto po zistení, že nie je daná procesná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP a ani podľa ust. 421 ods. 1 CSP, dovolanie žalovanej podľa ust. § 447 písm. c) a písm. f) CSP odmietol bez toho, aby posudzoval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

47. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej nepriznal, nakoľko v dovolacom konaní mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

48. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.